

కబులుచేసి నీగిరెట్టు ముట్టిసుంది. సింహాబలుడు కొంచెం అవతల గడ్డం చేసుకుంటూ ఉంటాడు. క్రొపరి ఉత్తర కూడా టీచెచ్చి టీ పాయమిద పెట్టి వెళ్లిపోతుంది.

సింహా:—అక్కయ్య ఈ అమ్మాయి ఎవరూ?

సుదేశ్శ:—ఎవరో నాకూ తెలియదు. ఓ ఏడాది మాయింటో ఉంటానంచే ఉండమన్నాను.

ఉత్తరః:—సంగీతం బాగా వొచ్చునుకుంటా మాయ్య మా బృహన్నలగారు చెప్పారు.

సింహా:—ఉంపుఁ—ఆ పేడిమాతి వాడికి ఎల్లాతెలుసూ?

సుదేశ్శ:—అల్లా అనకూడమ పరాయివాళ్లని,

సింహా:—అక్కయ్య. ఆ అమ్మాయిని మాన్నే—రకంవాఁగానే ఉన్నది!

సుదేశ్శ:—అప్పుడే నీ కన్నబడ్డదే—యక బాగు పడవు.

సింహా:—అది కౌము అక్కయ్య—మొన్న మన వ్రాళ్లో ఎవరో అన్నారు. “అయిచుగురు భరలట—ఎంత కొముకి” అని.

సుదేశ్శ:—అంతా ఉత్తరి.

సింహా:—అప్పు గానీ—చెలితే నమ్మితావో నమ్మివో అక్కయ్య. ఆ అమ్మాయికోసం నా ఎముచరోమ్ము కొటుకుంటోంది,

సుదేశ్శ:—థీ తప్పు—అల్లా అనకూడమ.

సింహా:—అల్లాకొడక్కయ్య—అవిడ కట్టమాళ్లా?—ఏవాకోనీ అక్కయ్య—నాకు మటుక్కు—అవి దంచే సుగంధంతో కూడుకొన్న టీపలె ఉంటుంది.

సుదేశ్శ:—యటువంటి మాటలు చెప్పవు.

ఉత్తరః:—మాయ్య రసోన్నతుడు.

సింహా:—అక్కయ్య చనవు కనుక నీలో చెప్పున్నాను ఆ అమ్మాయిని యా రాత్రి మా యటంటికి పంపకపోతే యా కణ్ణే టీ పెటుకు పీక కోసుకుంటాను—నిజం!

సుదేశ్శ:—అఫూ యత్యం మాటలు చెప్పవు.

సింహా:—నిజమక్కయ్య. నిజం మహ్మదీకి నిజం!

సుదేశ్శ:—నీకు సుదేశ్శవంటిది. తప్ప! అల్లా అన కూడమ.

సింహా:—అక్కయ్య నీకేమన్నా పిచ్చా. క్రైపోలి కలు చెప్పాశేమటి. నా మాటకు ఒప్పుకోకపోతే—యిప్పదు నీ రండుకళ ఎదటా యిప్పుడే కోసుకుంటాను—ఇందుగో!

సుదేశ్శ:—ఏమిత్రా గందరగోళం!

ఉత్తరః:—మాయ్య! సిగారెట్టు కోవాలా?